Tõrva müük edenes viimasel kolmel aastal rahuldavalt. Vaatamata kõrgendatud hindadele oli nõudmine elav. Peaasjalikult müüdi tõrva edasimüüjatele hinnaga 12,5 senti kg. Väikesel hulgal ostjatele müüdi tõrva 15 senti kilogramm.

Tõrva on valmistatud ja müüdud alljärgnevalt:

	1931/32	1932/33	1933/34
Tagavara kg	74.185	64.612	24.270
Valmistatud kg	60.256,5	69.164	69.415
Müüdud kg	68.159,5	108.506	59.524
Omatarvitus kg	1.670	1.000	—

Koksi müük oli elav, nõnda et alati kõiki tarvitajaid pole suudetud rahuldada. Rohkem kui pool produtseeritud koksist tarvitatakse vabrikus ahjude kütteks.

Koksi valmistamine ja müümine:

	1931/32	1932/33	1933/34
Tagavara kg	1.500	24.000	64.423
Valmistatud kg	879.146	838.025	816.275
Liigm. ja šlakist kg	27.056	—	1.792
Müüdud kg	340.083	221.260	280.023
Omatarvitus kg	543.619	576.342	560.496

Linnavalitsuse otsuse kohaselt hinnati 1933./34. aastal kõik gaasivabriku kinnisvarad ümber ja väärtuse vahe kanti inventuuri. 1. aprilliks 1934 oli vabrikul kinnisvara 152.773.— kr. väärtuses.

TAPAMAJA.

1931. aasta jooksul tapamajas tapetud ja tapetult järelevaatusele toodud loomade arv tõusis 3.809,25 looma (7,2%) võrra, liha läbikäik aga oli suurem 389.341 kg võrra. See tõus sündis peamiselt sigade ja veiste arvel. Sigade arv tõusis suuremalt osalt peekon-sigade arvel, sest ajuti oli peekon-sigadel siseturu-hind eksporttapamajades makstavast hinnast kõrgem. Osaliselt võis peekon-sigade siseturgu valgumise põhjuseks olla ka asjaolu, et eksporttapamajad ei saa omanikule välja maksa kogu hinda korraga, kuna elussea juures pole võimalik täpsalt määratella, missugusesse sorti ja selle järgi ka millise hinna alla loom kuulub. Säärane rahasaamisviis oli põllumeestele rahavaesel ajal tülikas.

Lihahinnad langesid 1931. a. eelmise aastaga võrreldes veelgi, nõnda et lihahind terve looma viisi müües ei ulatanud isegi heeringate hinnani. Selle juures võis aga tähele panna, et liha tarvitamine ei tõusnud vastavalt, mida tuleb seletada osalt laiemate rahvahulkade ostujõu langemisega, aga ka sellega, et turul ja lihapoodides väikemüügil liha hinnad ei langenud mitte proportsionaalselt sisseostu-hindadega. Viimane nähtus on põhjustatud lihakauplejate liiga suure arvuga, kusjuures üksikuil on tarvitada väga väike kapital. Suurearvulise müüjatehulga juures suudab igaüks ainult vähe läbi müüa, kulud aga on turuplatsi, rendi, muude kulude ja elatumise näol peaaegu niisama suured kui kauplejal, kes müüvad päevas vahest viis või rohkem

Tartu II, lk. 163